

Modum menighetsblad

NR.3 · 1996 65. ÅRGANG

Mai-fest på Åmot

Det blir vigsling av den nye Åmot kirke Kristi himmelfartsdag, torsdag 16. mai.
Og deretter mange påfølgende festdager. Se s. 7

Bare hvert jubelår Arkitektene bak Åmot kirke synes samarbeidet har vært helt unikt. s. 4-5	To Åmotpatrioter På midtsidene tror Kjellfrid og Kristoffer Trondsen at de må være like glad i Åmot som Per Ole Buxrud. s. 10-11
Spennende symbolbruk Symbolene i Åmot kirke er noe langt mer enn trafikk-skilt, sier kunstneren. s. 5-6	Sats på filmundervisning Atle Bye fra Vikersund om det 5. bud og om hvordan vold kan forebygges. s. 12-13
Det var nok av kaker Hilsener og minner fra tre konfirmant-veteraner, og fra kateketen. Samt årets konfirmant-oversikt. s. 8-9	Krig som underholdning Klasse 7 c på Søndre har også klare synspunkter på det 5. bud og krig og vold. s. 14-15

Modum prestegjeld

KONTOR

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist som regel man-fre 9-11.30
Tlf 32 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt 32 78 77 67.
Fax 32 78 89 58

Prestekontor for Nykirke sokn
Åmot kirke, tlf 32 78 53 80
Bestyrer Åmot kirke,
tlf. 32 78 40 02 - fax 32 78 40 24

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Person søker 96 50 71 40
Kapellan Kjell Roger Isene
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Mobil tlf 94 32 65 35
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Soknediakon Britt Dahl
Stadionveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 64

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid)
Ann Helen Eilertsen
Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETS RÅD

Heggen menighetsråd
formann Jon A. Grøterud
Ruud, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 24 00

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:
John S. Andersen, Jenny N. Müller,
Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirmes og Sigrun Sørensen
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgirone.0803 5 47 85 40
Bankgirone.2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt...

Gratulerer, Åmot

Vigslinga av den nye kirka på Åmot Kr. Himmelfarts dag er rett rundt hjørnet. Vi har gitt denne hendinga god plass i dette nr. Alle hjerter gleder seg, særlig på Åmot, men også over hele Modum. Her har vi fått et kirkebygg som vil romme det meste: fra de hellige høymesser til de livlige julemesser, fra stille kveldsmeditasjoner til formiddagskafé, fra konserter til dans, fra kurs til komitémøter, fra utstillinger til utvalg.

Akkurat som en familie vil ha vansker med å fungere uten et hjem, vil en menighet fungere dårlig uten et brukbart kirkebygg. Nå er det her, så vakkert og praktisk som en knapt kunne håpe. Så nå er det fritt fram for den store Åmot-familien til å utfolde familielivet i sitt nye hjem. Gratulerer, Åmot!

P.S. Et lite ønske til kommunen i all gleden: Er det mulig å flytte litt på vegen til Modumheimen slik at en kan få en større kirkebakke? Nå er det nødvendig trangt. D.S.

Glede og alvor

Mai er en festmåned. Ikke bare gjelder det Åmot-kirka, men vi har den årlige konfirmasjon som involverer ganske mange familier

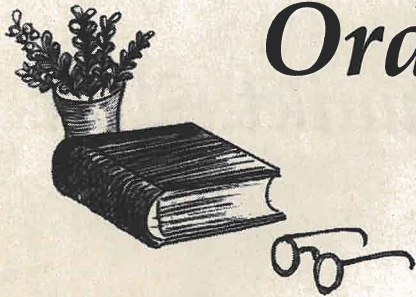
i Modum, med fest og glede. Vi bringer konfirmantlistene som vanlig og hilsen fra kateketen. Men også hilser fra tre ungdommer som er «veteraner» og ser tilbake på egen konfirmasjon.

Og så har vi snart kirkens årlige fødselsdag: vi feirer pinse siste helga i mai. Bestyrer Kåre Roland på Finnerud tar opp dette i Ord til ettertanke.

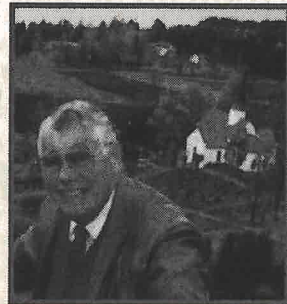
Men dette nummer berører også et alvorlig tema, nemlig det 5. bud. Emnet er stort, og vi har bare kunnet ta for oss en liten flik av det, gjennom en samtale med en tidligere sykehusprest på Modum Bad, en student fra Vikersund og en 7. klasse på Søndre.

Budet handler ikke bare om ikke å slå i hjel, eller ikke utøve vold. Det handler også om å respektere livet, – ens eget og andres. Om å elske sine fiender, slik vi fikk høre i kirka på 1. mai. Om å akseptere ulikhet, et fargerikt fellesskap, – dette er jo virkelig et sterkt anti-rasistisk bud. Og om å hjelpe og støtte vår neste i all nød, som Luther sier i sin forklaring. Dette er en klar kritikk av hele vår vestlige verdens forbruk og økonomiske undertrykkelse av den 3. verden. Midt i all mai-gleden vår bør vi ta med oss denne alvorlige undertonen.

berger

Ord til ettertanke:

Kåre Roland
styrrer
Finnerud Gård

Ikke over men gjennom. - Bli fylt av Ånden!

Det var med spenning vi flyttet til Modum 1970. En av de første jeg møtte var res. kap. Gunnar Nordset. «Du Kåre, det går en charismatisk vekkelsesvind over Norge, jeg ønsker den skal blåse gjennom Modum og ikke over oss. Kan du komme og holde noen bibeltimer for våre ungdommer?» Det ble noen fine stunder nede på Åmot i stua til Kari og Stein Therkelsen.

Charisma (gresk – nådegaver) har ikke alltid fått den plass i undervisningen i Guds menighet som den bør ha. Igjen skal vi feire pinse. Vi skal feire kirkens fødselsdag. Ordet og Ånden vil noe mer, – nå inn i oss. Den store forsamling på 120, ble endret slik at det skapte interesse for og lengsel etter det de første 120 hadde opplevet.

Det står at de ble fylt, ja det står at de ble atter fylt. Denne glede er det vi har behov for i vårt kristenliv. Men det må en lengsel, en nød i oss. Har vi levd oss inn i et kirkeliv uten behov? Vi har fått vår tilgivelse og vår nåde. Vi trenger den tredje dimensjon, den indre, den som gir visjon og inspirasjon til å virke for mesteren slik han ønsker med redskapet.

Det er utført, vi må åpne oss for denne guddommelige kraft. Vi er ikke bare en del av en åndelig masse, men vi er enkeltstående livskjempere i en åndskamp og i en kamp for at våre naboer og vår verden må vinnes for Jesus. Og han sa det klart: «Uten meg kan dere intet gjøre.»

Har du tatt i mot Guds verktøy, kjenner du at drivkraften er Den Hellige Ånd? Hvis ikke vil jeg anbefale deg å søke den i denne pinse, og for deg som engang opplevde denne kraft, det står at de atter ble fylt. Utrustningen er intet kvalitetsstempel men et åndelig verktøy som mesteren skal æres for, dere er dyrt kjøpt.

Etter en lang vinter har vi alle en vårlengsel, oppleve at snø og tele forsvinner, trærne setter knopper, den første blomst, selv en ussel løvetann, skaper glede og tro. Og når lerka kommer uredd og frimodig de mange hundre mil for å berike oss, ja da er det som det sprenges av glede inne i oss.

5. april i år var det 200 år siden Hans Nielsen Hauge opplevde å møte Gud en vårdag på åkeren på Tune. Den unge bonde sønn fikk lov å lese skriftene hos soknepresten, men kjente en hunger etter mer av Guds nærhet, begynte å synge *Jesus din søde forening ad smage, lenges og trenges mit hjerte og sind*, da det andre verset ble sunget ute på jordet – *Styrk mig ret kraftig i sjelen derinde, at jeg kan finde hva Aanden formaar* – da svarte Gud. Og svaret var en fylde av Den Hellige Ånd. Og en utrustning til å skrive 30 bøker – sette igang en omfattende industrivirksomhet og gi den hungrige menighet liv, – for dette ble han fengslet på Eiker og fengselsårene brøt ned hans fysikk, men ikke Ånden. Hans siste hjem ble Bredtvedt gård på Grorud, – det er i dag fengsel!

Tre ganger befalte Paulus menighetsmedlemmene å strebe, søke med iver, etter de åndelige nådegaver. De skulle brukes til oppbyggelse, og han var nøye med at undervisningen og bruken skulle være etter det han skrev i 1. Kor. 12–14.

Han bruker kroppen, Kristi legeme, menigheten, som eksempel på hvor viktig dette er. I vår kroppsfikserte tid er helse blitt nr. 1. Men skal vår Åndelige helse være nr. 2?

De ble atter fylt – la det komme inn i deg og ikke forbi deg.

Velsignet Pinsehøytid!

Kåre Roland

Arkitektene bak Åmot kirke:

– Samarbeidet har vært helt unikt. Slikt skjer bare hvert jubelår!

- Det føles godt for oss arkitekter å greie å få til et rom som oppleves som annerledes, med høytid og stillhet.

Dette har vært spennende å arbeide med et kirkebygg som rommer så mye forskjellig. Det innrømmer de så gjerne, de to arkitekt-kamerater Terje Høgenhaug og Arne Åmland. Venner har de vært i mange år, gått på skole sammen og drevet arkitektkontor sammen. Så da anledningen bød seg med Åmot kirke til å ta et nytt prosjekt sammen, gikk de med stor glede løs på oppgaven.

Så er det da også blitt et bygg man legger merke til når man kjører gjennom Åmot, sentralt plassert som det er nedenfor sykehjem, videregående og ungdomsskole.

Ikke noe glattslikkert hi-tech

- Tomta var jo spennende, sier Terje. Sentral og godt tilgjengelig. Men litt i trangeste laget. Selve bygget avspeiler dette, trekantformen fyller omtrent tomten. Vi skulle gjerne hatt litt mer uteplass, f.eks. til en skikkelig kirkebakke. Men vi har prøvd å bygge kirken inn mot terrenget i bakkant, og så skyter den seg liksom ut mot det fri, med tårnet som en slags knivsodd og med korset på toppen.

- Bygget skal forholde seg både til kirkegården og den stillhet den krever, til den fine furulunden bak, og til bjørkealleen, forklarer Arne. Det skal være litt tilbake trukket fra biltrafikken, men lede gangtrafikken inn mot de to inngangene og mot torget.

- Hvorfor teglstein?

- Det er tradisjon for mye tegl-

bygg i dalføret fra Drammen og oppover, sier Terje. Byggekomiteen ønsket et solid bygg, så det var et naturlig valg. Det gir også mye gratis, - det er ferdig når det er murt. Og det gir en god stofflighet og varme, litt grovt og naturlig. Her skal det ikke være noe glattslikkert hi-tech. Det skal mer høre til jorda enn til industrien.

- Jeg synes dette står fram som et annerledes bygg. Formspråket bringer ikke tanken min inn verken på bankpalass, supermarked eller samfunnshus. Det synes jeg er en fordel. Men tror dere folk vil forbinde det med en kirke?

Bevisst i et annet formspråk

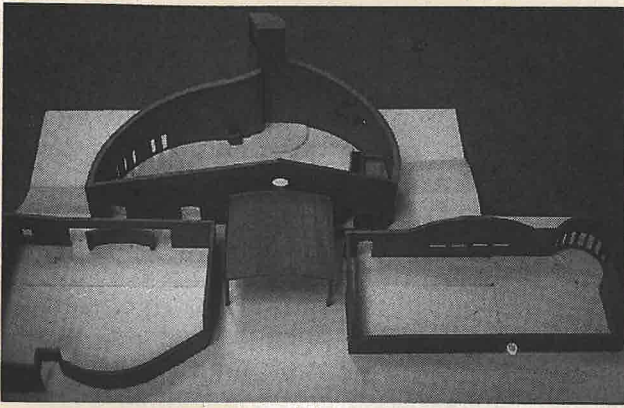
- Tårnet med korset må vel gi klare signaler, sier Arne. Det står ganske klart fram. Men ellers er vi vel etter hvert blitt vant til et mangfold av uttrykksformer i etterkrigstidas kirkebygg. Mange av arbeidskirkene har vært mest preget av løsning på de praktiske og funksjonelle behov, og har dermed gitt kirkerom som mye likner på gymsaler. I de seinere år har dette snudd, og vi har blitt

mer opptatt av å skape en åndelig eller irrasjonell dimensjon i kirkebyggene. Dette har også vært et klart mål for Terje og meg.

- Dere har svært bevisst brukt sirkel- og bueformer. Det er vel knapt en rett vinkel. Det har gitt kirkerommet et utrolig spennende, ja høytidelig og hellig preg.

- Det hadde sikkert vært enklere å bygge i firkant-former, tror Terje. Men sirkel- og bueformen gjør bygget mer interessant og kontrast-rikt. Og det skaper et mykere forhold til terrenget og miljøet omkring.

- Det er bevisst laget i et helt annet formspråk enn andre bygg på Åmot, fortsetter Arne. Kirkerommet er ment å være litt lukket. De buede veggene skal gi uttrykk for innadvendthet og kontemplasjon. Lyset er med og gir form til rommet ved forskjellige åpninger i tak og vegger. Og utsmykningen er ikke dramatisk, men heller av meditativ karakter, og egner seg for stadig utforskning.

Kirketorget som «piazzetta»

- Bygget rommer jo ganske ulike deler, fra bibliotek og kafe til kirke, fra børs til katedral så å si. Er ikke det en vanskelig sammenstilling?

- Vi har bevisst sonedelt bygget mest mulig effektivt, sier Terje. De ulike deler er klart atskilt, med gangareale og kirketorget som sammenbinding. Kirketorget skal fungere som en slags møteplass i midten for de ulike delene.

- Mens kirkerommet er mer lukket, skal kirketorget åpne seg ut

mot verden og naturen. Dette blir vår nye kirkebakke. Her skal det være lave terskler for folk, også for såkalte «kirkefremmede», med bibliotek og kafe. Kanskje har vi sett for oss et bilde av en typisk italiensk «piazzetta», hvor mennesker møtes og hvor kirken har en

naturlig fasade ut mot denne.

- Og så det obligatoriske spørsmål: hvordan har samarbeidet vært med oppdragsgiverne, med byggekomite, byggeleder og bygningsfolk?

- Veldig flott, sier Terje. Det har vært veldig positivt! De har lyttet til oss, men også holdt oss litt i øra.

Et rom for høytid og stillhet

- Dette har vært et samarbeid som har vært helt unikt, føyer Arne til.

Jeg tror slikt bare skjer hvert jubelår. Det har utfordra oss til å gjøre vårt ytterste. Alle har vært med å dra lasset sammen. Men jeg vil særlig nevne Per Ole Buxrud som den store inspirator og den som har fått det til å gli. På grunn av utformingen har det vært klare byggetekniske vansker underveis. Men entreprenør, byggeleder og bygningsfolka har tatt det som utfordringer, og vi har hatt et godt klima for problemløsninger underveis.

- Så nå har resultatet blitt slik dere ønsker?

- Det må vi si. Endringene har bare dreid seg om detaljer, sier Arne. Det viktigste er vel at vi som arkitekter har greid å få til et sakralt rom, hvor en kan oppleve høytid og stillhet.

- Men kirkebakken er i snaueste laget ennå, sier Terje. Jeg håper kommunen kan hjelpe til med å få til en skikkelig løsning her.

berger

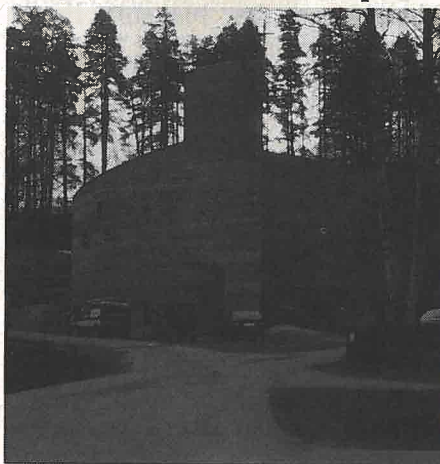
Kunstneren bak utsmykningen:

– Folk må få utforske dette selv, og gjøre det til sitt eget

- Jeg synes at det er viktig at folk får utforske symbolbruken i alterbildet selv, og gjøre det til sitt eget.

En dag før påske står billedkunstner Tor Lindrupsen der med murerkskjeen i hånda i det jeg kommer innom Åmot kirke. Alter-utsmykningen er på det nærmeste ferdig montert. 81 små felter i murveggen bak alterbordet med ulike symboler og ulike materialbruk: mye terracotta, men også marmor og blått glass. I midten av feltet framtrer en Kristus-figur i marmor.

Han har arbeidet med det, og dette har arbeidet i ham, i omtrent ett år nå. Sammen med to andre kunstnere ble Tor Lindrupsen i

fjor vår invitert til å levere inn forslag til alterutsmykning til Åmot kirke. De tre var blitt valgt ut til denne lukkede konkurranse av utsmykningskomiteen, etter at den hadde reist Østlandet rundt og sett på nyere kirkekunst.

Tor Lindrupsen forslag ble deretter enstemmig valgt av komiteen, og dermed kom arbeidet for alvor i gang. Resultatet kan nå beskues i kirken. Til høyre er det glassmalerier i de tre små dype vinduene mot nordvest. Bildene handler om Gud, ut fra gammeltestamentlige motiver. I midten bak alteret er Kristus og livstre-symboler. Og

over prekestolen en due, et kjent symbol for Den hellige ånd.

Hvordan Tor Lindrupsen som kunstner har arbeidet seg fram til dette?

Mer enn trafikkskilt

- Jeg liker ofte bedre å starte med form enn med innhold. Og her synes jeg bygget gav mye. Særlig spennende synes jeg det var å bruke lyset, den smale lysstripen som kommer inn mot veggen bak alteret. Derfor synes jeg det passet fint med relieff her. Jeg er glad i relieff, - det er liksom lavmælt og forsiktig til stede.

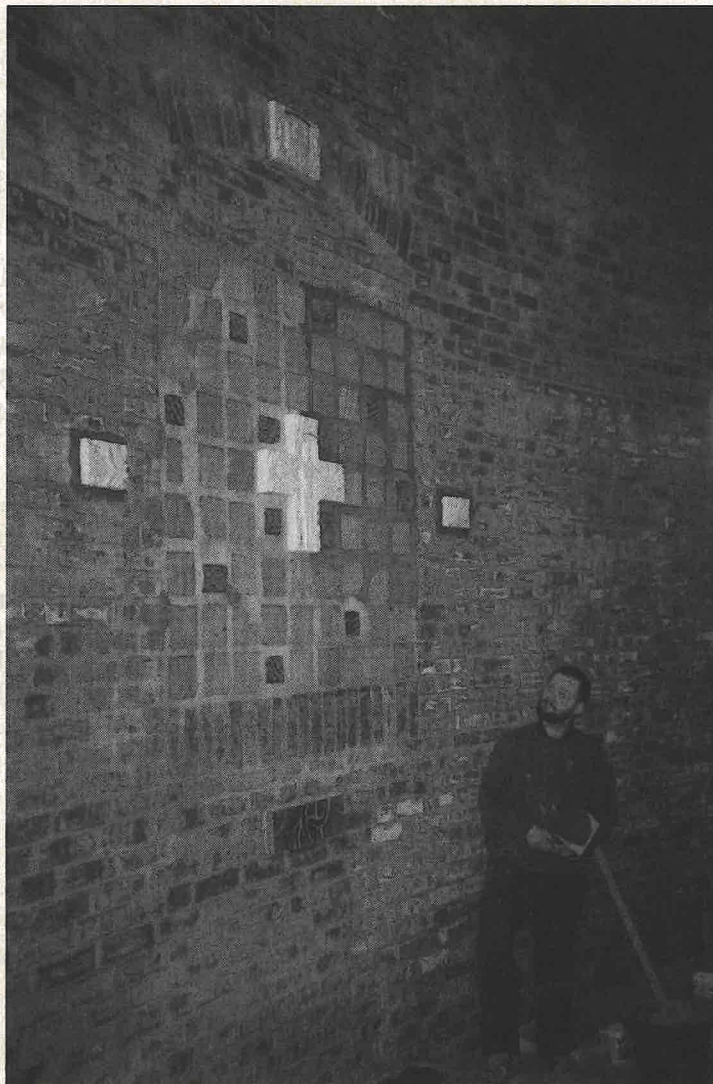
- Utsmykningen din er full av bilder og symboler. Hva er symboler for deg?

- Symboler er bærere av noe. Det skal være noe langt mer enn trafikkskilt, som du glemmer straks du har sett det. Et symbol skal ikke være noe snusfornuftig eller endimensjonalt som du blir ferdig med umiddelbart. Du skal bruke tid på å fordøye det. Og min personlige mening med det bør ikke tøyes for langt. Jeg synes det er viktig at folk må få utforske dette selv, og gjøre det til sitt eget. Og hvis det ikke er helt klart, så kan man jo snakke med flere om det, og få mer ut av det på den måten. Det bør ligge noen slør over det som ikke er dratt helt til siden.

- Men noe i dette er da ganske klart, både som symbol og fortelling, som f.eks. Kristus-figuren i midten?

Livstre som hovedsymbol

- Ja, og ut av denne korsformen i midten vokser det et livstre som

representerer hoved-symbolikken i utsmykningen.

- Du har holdt alterbildet innen en firkantet ramme i et ellers buet rom. Firkanten kan vel sees på som uttrykk for verden, med de fire verdenshjørner?

- Joda. Det ligger mye spennende tall-symbolikk her. Rundt korset ligger det fire blå glassfelter som du godt kan se som de fire floder i Edens hage. Det blå som livets vann ligger nært opp til livstreet. Men firetallet kan også være de fire evangelier, hvis du vil. Og de 8 glassfeltene utenfor det kan jo sees som de 7 dager i skapelsen pluss den nye skapelsesdag i oppstandelsen. I et lite felt kan du finne Adam og Eva. Og flere steder kan du finne tresymboler, som både kan spille på treet i Edens hage, korstreet og livstreet. I andre felt kan en se fuglesymboler, som vi også kan se sammen

med tresymbolet, med spiring og liv. Og vi har visne blader, som symbol for tanken om døden som forutsetning for nytt liv. Bladsymbolene går mye igjen i forskjellig form.

- Og alle disse feltene har en klar symbolmening?

Åpenhet i symbolbruken

- Ikke nødvendigvis. De små feltene springer ut av livstre-symbollet, men de står også på en måte fritt i forhold til det. I tillegg til de store, klare symboler fungerer disse feltene mer som assosiasjoner.

- Under det hele har du en svart stein. Hvorfor?

- I tradisjonell kirkekunst ser vi ofte en dødningeskalle under korset, som symbol

for ondskap og død som korset har overvunnet. Jeg prøvde først å lage en slange. Men valgte etter hvert en form som ikke er helt klar. Samtidig har jeg prøvd å lage steinen litt flott, - det er jo litt tvetydighet eller dobbelthet i ondskapen. I billed- og symbolbruken prøver jeg i det hele tatt å få til en slags åpenhet som gjør at det forhåpentligvis vil komme flere lag til syne over tid, sier Tor Lindrupsen til slutt.

Og jo mer vi går inn i det, jo mer vil vi kunne se, vil jeg tilføye for egen regning. Og jo rikere vil det bli for oss. Jeg ser for meg mange spennende gudstjenester i Åmot kirke framover. Her vil det være mer enn nok å se på og utforske under eventuelt kjedelige prekenner.

berger

Program for åpningsukene i Åmot kirke

Torsdag 16. mai:

- Kl. 10.15–11.00 Åmot jente- og guttekorps spiller utenfor kirken. Speiderne deltar.
- Kl. 11.00 Vigslingsgudstjeneste ved biskop Sigurd Osberg, sammen med prost, bygdas prester og kirkelige ansatte. Hele Åmots befolkning og andre interessert er hjertelig velkommen.
- Ca. kl. 12.00 Omvisning og kirkekaffe/servering.
- Kl. 13.30 Orienteringer, hilsener, gaveoverrekkelser, musikalske innslag m.m. Åmot mannskor deltar både kl. 11.00 og 13.30. Programmet forventes å være ferdig ca. kl. 16.00.
- Kl. 19.00 Musikk rundt orgelet. Opplegg ved Aage Normann Eilertsen. Frem til kl. 22.00 blir det åpent for omvisning i alle rommene.

Fredag 17. mai:

- Kl. 13.15 Festgudstjeneste
- Kl. 19.00 17. mai-fest med servering. Prolog ved Margit Hermansen og festtale ved Oddbjørn Myklebust.

Lørdag 18. mai:

- Kl. 10.00–18.00 Omvisning, kirketorget kafé er åpen.
- Kl. 17.00 Orgelkonsert v/ domorganist Kåre Nordstoga.

Søndag 19. mai:

Utleid til privat arrangement.

Mandag 20. mai:

- Kl. 10.30 Hyggestunden.
- Kl. 20.00 Konsert med Drolsum musikkorps og Sysle blanda kor.

Tirsdag 21. mai:

- Kl. 19.30 Konsert med Steinar Leite, trekkspill og Sebastian Crancenco, fiolin.

Onsdag 22. mai:

- Kl. 19.00 Møte i Indremisjonen.

Torsdag 23. mai:

- Kl. 19.00 Menighetens årsfest.

Lørdag 25. mai:

Utleid til privat arrangement.

Søndag 26. mai:

- Kl. 19.00 Kirkekonsert med x-ten-singere fra Modum. Entré kr. 50,-. Kafé i Ungdomsstua etter konserten.

Søndag 27. mai:

- Kl. 11.00 Gudstjeneste.
- Kl. 17.00 Barneforeningsfest.

Onsdag 29. mai:

- Kl. 17.30–20.30 SMK Viking har åpen øvelse
- Kl. 19.00 Møte i Misjonssambandet.

Torsdag 30. mai:

- Kl. 19.00 Vårfest med Toppen Bech og Per Arne Dahl. Musikalske overraskelser. Servering.

Fredag 31. mai:

- Kl. 20.00 Konsert med Heggen Gospel og 12 ungdommer fra Tyskland som besøker Rosthaug videregående skole.

Søndag 2. juni:

- Kl. 11.00 Konfirmasjonsgudstjeneste, Engerpartiet.

Søndag 9. juni:

- Kl. 19.00 Vårkonsert med Modum kammerkor og Vox Egeri. Entré kr. 50,-. Umiddelbart etter konserten blir det dans (Kirkesvingen) i Ungdomsstua med salg av mat og drikke.

Søndag 16. juni:

- Kl. 11.00 Gudstjeneste med bl.a. Bernt Nordset og Sofiemyr kirkekor. Organist Trond Gilberg. Kirkekaffe med konsert av Sofiemyr kirkekor.

Mandag 17. juni:

- Kl. 10.30 Hyggestunden.

Søndag 23. juni:

- Kl. 23.00 Midtsommersang.

Onsdag 26. juni:

- Kl. 19.00 Møte i Misjonssambandet.

Søndag 14. juli:

- Kl. 11.00 Gudstjeneste.

Kirken er åpen mandag–fredag og søndag kl. 11.00–21.00, lørdag kl. 11.00–17.00. Daglig leder har kontortid tirsdag, onsdag og torsdag kl. 10.00–15.00. Bibliotekets åpningstider: Tirsdag og torsdag kl. 11.00–14.00 og kl. 15.30–18.30. Onsdag kl. 14.30–18.30.

Minnegave til Åmot kirke ved Sigrid Buxruds bortgang

Sigrid var aktivt medlem i utsmykningskomitéen for Åmot kirke i ganske nøyaktig ett år før sykdommen gjorde det umulig for henne å fortsette. Sigrid hadde et glødende engasjement og en sjelden glede over å få være med i dette arbeidet. Da hun, på grunn av sykdommen, ikke kunne være

med på møtene lengre, var det et stort og merkbart tomrom etter henne, - også på den kulinariske siden i komitéarbeidet.

På de mange kirkebesøkene vi hadde for å se på utsmykninger, praktiske løsninger og innredninger, var Sigrid alltid den som kunne se detaljene som fullendte løsningene. Også i sitt liv forøvrig var det hennes sjeldne evne til å se det store i det små, og hennes glede over detaljer, vi vil huske henne for. Også etter at sykdommen gjorde henne lite mobil, kunne hun glede seg over avgjø-

relser som ble tatt i komiteen. Vi hørte aldri et beklagende ord om at hun ikke kunne være med!

En vakker vårdag, tirsdag 2. april, kom meldingen til oss om at Sigrid hadde sovnet stille inn med sine kjære rundt seg på Buskerud Sentralsykehus. Verden stoppet en stund og sorg og savn skyldet inn over oss.

Familien ønsket at det istedenfor blomster kunne gis en minnegave til Åmot kirke. Ingenting var mere naturlig enn at det skulle bli

Forts. s. 19

Hilsen til konfirmantene fra kateketen:

- Fred være med dere

Et seilskip var på vei fra Bremen. Etter flere dager i sjøen ble kapteinen syk. Han var dansk og het Peter Jensen. Da han skjønnte at han var blitt så syk at han ikke ville overleve, så sendte han bud på styrmannen og sa: «Det går mot slutten med meg. – Jeg når ikke fram til havn, men hvordan skal jeg nå fram til Guds havn?»

«Det har jeg ingen anelse om», sa styrmannen. «Jeg har gjort min plikt her ombord, men på Gud har jeg aldri tenkt.»

Flere ble spurt, men ingen kunne hjelpe kaptein Peter Jensen. Til slutt kom førstereisgutten Karl Müller.

«Karl Müller, har du en mor hjemme?»

«Ja, kaptein.»

«Har hun lært deg å be?»

«Ja,» sa Karl, «og da jeg reiste hjemmefra fikk jeg en Bibel.»

«Hva,» sa kapteinen, «har du en Bibel her ombord?»

«Ja, og min mor oppfordret meg til å lese daglig i den.»

«Så se til å hente Bibelen din, og se om det står noe der som kan hjelpe meg som skal dø!»

Førstereisgutten så gjorde, fant sin Bibel og slo opp i Det Gamle Testamentet og leste fra Profeten Jesaja kap. 53. Han begynte med vers 1 og da han kom til vers 5 spurte han om han ikke kunne få lese verset slik hans mor hadde lært ham å lese det. Det var i orden og Karl Müller leste:

«Men Jesus ble såret for Karl Müllers overtredelser og knust for Karl Müllers misgjerninger, straffen lå på Jesus for at Karl Müller skulle ha fred og ved Jesu sår har Karl Müller fått legedom.»

«Stopp,» ropte kapteinen, «det er akkurat hva jeg trenger. Kan du ikke lese det verset en gang til og sette inn mitt navn?»

Og førstereisgutten Karl så gjorde:

«Men Jesus ble såret for Peter Jensens overtredelser og knust for Peter Jensens misgjerninger. Straffen lå på Jesus for at Peter Jensen skulle ha fred og ved Jesu sår har Peter Jensen fått legedom.»

Et underlig ord, kanskje, for dere som skal leve. Men å finne fred med seg selv og med Gud er viktig. Viktig for å leve.

Disse ordene gjelder for deg. Og det er freden jeg ønsker for deg og for alle konfirmanter: Guds fred.

Herren velsigne deg og bevare deg.

*Herren la sitt ansikt lyse over deg
og være deg nådig.*

*Herren løfte sitt åsyn på deg og gi
deg fred.*

Hilsen Arild Løvik

Konfirmasjon Modum 1996

Søndag 19. mai Heggen kirke GEITHUSKONFIRMANTENE

Trude Iren Andreassen, Kine Askim, Ole-Christian Bekken, Anita Bergsveen, Tommy Egeberg, Kenneth Ellingsen, Camilla Ellingsrud, Ole-Ivar Hagen, Mai Britt Hamremoen, Frode Mørk Helganger, Cecilie Hovde, Mariann Justad, Mona Karlsen, Vegard Hære Kristiansen, Christine Larsen, Per Martin Lund, Hanne Martinsen, Jon Åge Myhre, Kenneth Bottolf Nikolaisen, Olaf Jørgen Næss, Trude Olafsen, Hilde Olseth, Jan Olav Reiersøl, Håkon Ruud, Pål André Røkeberg, Mona Kristin Sjulsen, Jan Erik Skretteberg, Jarle Lindum Solberg, Ole Håvar Synsteli, Vegar Wold, Bård Åmotsbakken.

2. juni Åmot kirke ENGERKONFIRMANTENE

Anders Aasterud, Erlend Bottegård, Catrine Bøe, Frode Engen, Linda Grøtåsen, Anita Yvonne Gundersen, Vibeke Hagen, Kjell Otto Hansen, Stine Hansen, Joachim Løvf, Thomas Moen, Jens Aksel Nilsen, Nina Olsen, Pål-Stian Paulsen, Tommy Solhaug, Guro Elin Stavn, Hege Stensby, Torunn Stryken, Jeanett Walmann, Stian Hermansen Ødeværp, Torkild Ørstad.

9. juni - Nykirke kl. 11.00

BUSKERUDKONFIRMANTENE
May Christine Andersen, Vidar Bjørnstad, Kjetil Brenna, Trine Lise Feldmann, Leif Harry Nordli Helland, Ingeborg Heslien, Vigdis Jahren, Dag Rune Kolsrud, Bjørn Alexander Olsen, Ingun Rolfsrud, Kjell-Jostein Rustbakken, Joakim Skålien, Hanne Tandberg.

9. juni - Vestre Spone kl. 12.30

VESTRE SPONE
KONFIRMANTENE
Sverre André Fredriksen, Marius Larsen, Narve Moen Lybeck, Undis Moen Lybeck.

2. juni Heggen kirke

VIKERSUNDKONFIRMANTENE
Cecilie Andersen, Pål-Stian Askeheim, Trym Erik Bentsen, Elin Christina Brunnes Bjerke, Stine Elisabeth Bjertnes, Linn Cecilie Blekkerud, Anne Merete Bottegård, Håvard Brandtenborg, Camilla Brastad, Nina Enersen, Silje Laupet Engebretsen, Frøydis Enstad, Janne Esperum, Anja Holm Finsrud, Kathrine Granum, Hilde Søråas Grønhovd, Espen Hamremoen, Lene Flnsrud Haugerud, Anders Henriksen, Marita Iversen, Anne-Beate Klungsoyr, Marlene Knutsen, Hanne Kopland, Linda Kristiansen, Linda Kvalnes, Marianne Laupet, Leif Erik Lislegård, Lise Sæther Martinsen, Marte Haugerud Moe, Julie Moen, Simon Andreas Müller, Siw Merethe Olsen, Signe Marie Rishovd, Anders Rusten, Gro Elise Rødland, Gunnar Sommerfeldt Seltveit, Kim Ole Listøen Skinstad, Anette Solø, Silje Stevy, Kristin Svenneby, Nils Grønlund Sørensen, Børre Tandberg, Olav Thon, Lise Weggelsen, Erik Øhren, Susanne Åmodt.

2. juni Snarum kirke SNARUMKONFIRMANTENE

Thomas Andresen, Anne Helen Antonsen, Alexander Vegdal Bjerke, Elisabeth Nordbye Eriksen, Jane Grimnes, Thomas Jellum Gundhus, Tone Hæhre, Maren Kristine Reistad Lien, Odd-Anders Svendsby, Håvard Vaa.

9. juni Rud kapell RUDKONFIRMANTENE

Alexander Angeltveit, Dan Brekken, Elin Paulsen, Lars Olav Rustad, Britt-Iren Vesetrud.

Hilsen til konfirmanterne fra tre veteraner:

En god følelse i magen

Jeg vil ønske dere lykke til på den store dagen. Håper dere har kommet smertefritt gjennom forberedelsene. Det går jeg ut i fra. Det gjorde i alle fall jeg.

Selve konfirmasjonsdagen syns jeg var fin. Mange blanda følelser. Jeg var i tvil om jeg skulle ha tversover eller slips under kapp, jeg var nervøs for hvordan det skulle gå i kirka, og glad for alle de fine talene og gavene jeg fikk.

Da kvelden kom var jeg sliten, men jeg hadde en god følelse i magen. Det var deilig å få så mye oppmerksomhet. En lang, lang dag.

Det eneste jeg angrrer litt på nå, to år etter min konfirmasjon, er at jeg ikke holdt en liten takketale.

Dere burde glede dere.

Konfirmasjonsdagen er ikke bare en fin dag, men også et sikkert tegn på at sommerferien er rett rundt hjørnet. Så til hver enkelt av dere vil jeg si:

Carpe Diem. Grip dagen.

Hilsen Magnus Olslund

Moro, alvor og sang

Dagene før konfirmasjonen var veldig krevende. Det var ikke bare å stille til en slik fest, men med god hjelp fra slekt og venner gikk forberedelsen greit.

Pulsen var høy kvelden før den store dagen. Jeg var så spent at tiden om natten gikk mer til å gruble og tenke enn å sove. Da jeg våknet tidlig om søndagen, spratt jeg med en gang opp av sengen. Jeg hadde ikke behøvd å stå så tidlig opp, men det var liksom noe stort som kalte.

Så stod vi der foran den store kirkedøra. Alle var dresset i sine hvite frakker. Kirkedørene ble åpnet og vi gikk inn i den stapp fulle kirken, der satt det kjentfolk på alle bauer og kanter. Du følte

nærmest at alle så på deg.

Etter en stund ble vi kalt opp og vi fikk en hånd på hodet, dermed var det gjort.

Nå var det bare moroa igjen. Den gode maten.

Ja, jeg får vel heller ikke glemme gavene og pengene. Etter masse god mat og taler og gaver var det kaffe og kaker. Mi mor hadde bakt nok av dem, så det var nok av kaker. Så begynte det å regne, da fant jeg ut at festen snart var slutt. Etter at alle gjestene var dratt, satt familien sliten igjen i sofaen.

Alle var enige om at dette var en dag fylt med:

Moro, alvor og sang.

Hilsen Ole Eivind Moen

Lett å glemme hva konfirmasjonen er

Aller først vil jeg ønske deg tillykke med den forestående konfirmasjonen, og jeg håper at du får en hyggelig og begivenhetsrik dag!

De fleste ser vel fram til selskap med familie og venner, og da pleier det som regel å vanke en del gaver, taler og andre hilsminger.

Men midt oppe i alle festlighetene er det lett å glemme hva konfirmasjonen egentlig innebærer og hvorfor man egentlig konfirmerer seg. Når jeg tenker tilbake på min egen konfirmasjonsdag så var den over alle forventninger. Med så mange inntrykk og så masse oppmerksomhet som tilfalt bare meg, så er det ikke rart man glemmer. Men nå i ettertid har jeg tenkt litt mer over hva konfirmasjon egentlig innebærer, og jeg må innrømme at nå forstår jeg mye mer av det enn hva jeg gjorde før.

Sanne ting som pugging av salmevers og trosbekjennelser slapp vi egentlig ganske glatt unna, men allikevel var ikke konfirma-

sjonsundervisninga alltid like interessant. Men jeg fulgte med så godt jeg kunne, selv om jeg ikke alltid forstod hva som ble sagt, og når jeg tenker over det nå, så fikk jeg mye mer ut av konfirmasjonsundervisninga enn hva jeg trodde jeg skulle få.

Livet byr på mange opplevelser, og du får mange gode minner som ikke så lett blir glemt. Det er derfor du bør gjøre ditt for at konfirmasjonen blir en av de tingene du kan tenke tilbake på og være glad for at du fikk noe ut av.

Hilsen Ingrunn Hellerud

Heggen gospel klar for nok en sommerturné

Jeg har sluttet å telle, men vi har gjennomført ganske mange «Gospel-turer» siden 1985, og til sommeren drar vi tilbake til Tyskland. Heggen Gospel var som kjent med og stiftet et tenningkor i Untersonheim, og nå venter over 70 tyske ungdommer på at vi skal komme tilbake.

Og Heggen Gospel kommer sterkt tilbake. Vi har faktisk aldri reist så manns- og kvinnesterke før. Hele 125 deltakere + 3 sjåførere fra NSB. Jeg innrømmer: dette blir spennende.

Den 1. juli drar vi via Gøteborg til Kiel og videre ned igjennom Tyskland. Vi har kun ett problem og det skulle kanskje være kjent for noen av menighetsbladets lesere, kjent fra en annen bok, det er nemlig ikke rom til alle i herberget. Jeg tenker ikke på Betlehem nå, men på ungdomsherberget. Vi har fått plass til 120 stk., så 5 av oss må sove i bussene, men med tre busser så skulle vi få god plass.

David Müller er vår dirigent,

Forts. s. 17

To sentrale åmotinger før kirkeåpningen:

- Åmot kirke bør kunne bli et sted hvor alle kan komme og føle seg hjemme

- Det er fint om kirkerommet kan være mest mulig åpent for folk, så de kan gå inn og sitte litt aleine i meditasjon. Og folk må kunne få seg en kopp kaffe på Kirketorget etter et besøk på kirkegården eller i biblioteket.

Forventningene er store til nye Åmot kirke hos to sentrale åmotinger, Kjellfrid og Kristoffer Trondsen. Riktig en trivelig aprilkveld har det blitt hjemme hos dem på «Jordet» (må uttales med tjukk østlandsk l), for å holde oss i det åmotske geografi-språk. Nærmere bestemt Bårudjordet, for å gjøre det forståelig for ikke-åmotinger.

Om jeg har truffet to ur-åmotinger i Kjellfrid og Kristoffer Trondsen? Det ville nok de fleste av oss tro. Men ikke helt, vil de nok hevde. Kjellfrid var 7 år før hun kom til Åmot fra Eidsvoll. Kristoffer derimot påberoper seg å være ekte. Født på Steinbru. Men flytta etter hvert ned mer sentralt i Åmot.

Kjellfrid og Kristoffer gikk begge på Enger-skolen, med ett års forskjell. Så de synes de har kjent hverandre nesten hele livet. Nå er de begge aktive pensjonister. Sentrale personer var de i forbindelse med gamle Åmot kapell, og ikke mindre sentrale blir de nå når den nye kirken kommer. Kjellfrid rundet for et par uker siden de 70 med hyggelig familie- og vennemarkering. Kaffe og nybakt kake er på bordet også for meg, og jeg får se bilder fra festivitassen, bl.a. av stolte besteforeldre med seks barnebarn. Vi er stadig på «Jordet», i det trondsenske hjem.

- Her har vi holdt hus siden 1954, kan Kristoffer fortelle.

Da var alt Anne May født, og etter hvert kom de tre gutta, Ole

Kristian, Øyvind og Borger. Det ble barn lenge, i to kull i følge Kjellfrid, -15 år mellom eldste og yngste.

- Det ble ganske mange år i skolemusikken til sammen, sier Kjellfrid. Og jeg veit ikke hvor mange festkomiteer jeg har vært med i som mor opp gjennom åra.

Det kan mange andre åmotinger bekrefte. Kjellfrid og Kristoffer omtales som de som alltid stilte opp som foreldre, alltid like positive til å ta ansvar.

- Vi har vært heldige som har fått være med, sier Kristoffer.

«Jeg veit ikke hvor mange festkomiteer jeg har vært med i»

Folk med tilknytning til Enger skole kan berette om alle de ganger de har sett Kristoffer til eller fra bærende på instrumenter til musikken. En gang han bukserte et stort althorn, det må vel ha vært for Øyvind, inn gjennom døra på Enger, og en kvinnelig lærer kommenterte strevet, kom det ganske så tørt fra Kristoffer: - Jeg er nå glad han ikke spiller piano.

Karakteristisk for Kristoffer, sier de som kjenner ham. Den lune, litt overraskende og avvæpnende replikken. Og Kjellfrid ler. De hadde nå gått hver sine veier etter folkeskolen, men møttes igjen. Kjellfrid via fortsettelses-

skole, huspost i Oslo og som husmorvikar i Modum. Det med hus og mat kan hun virkelig, i følge Kristoffer. Og Kristoffer via aftensskole og elektrikerlære og teknisk skole til jobb på Embretsfoss, og fra 1967 til 1994 på Elko.

- Jeg likte meg godt der. Men jeg er ikke så glad for at det nå har kommet i utenlandsk eie. Det er mer utrygt.

«Jordet» og Åmot har vært et godt sted å være familie. Unga hadde jamnaldrende i nabolaget, og trengte ikke fly i gatene.

- Jeg trur vi må være like glad i Åmot som Per Ole (Buxrud), sier Kjellfrid.

«Jeg trur vi må være like glad i Åmot som Per Ole»

Åmot kapell opplevde de begge fra de var små. De var begge aktive speidere. Ja, de er fortsatt begge aktive veteran-speidere på Åmot. Kjellfrids mor var ivrig misjonskvinne og fast kirkegjenger, og aktiv med i det som rørte seg på kapellet. Marie Buxrud kan fortelle at hvis hun begynte å pusse vinduer på kapellet, gikk det ikke mange minutter før mor til Kjellfrid kom og ble med.

Kjellfrid har på mange måter tatt opp arven fra moren. Hun er aktiv i Eldres hyggestund, har vært i kapellstyret i mange år, og vært en av vaktmestrene der. Støtt og stadig har hun vært med og tatt ansvar. Og Kristoffer har hjulpet til. Han har nå også vært ganske aktiv med egne ting sjøl, bl.a. som sanger gjennom 38 år i Åmot mannskor.

Også unga deres hadde glede av kapellet, både med søndagsskole og etter hvert Åmot Gospel. Fra den perioden kan de ikke få full-

rost det som Solveig og Gunnar Nordset gjorde som prestefolk, med åpent hjem hvor ungdommer kunne komme og gå til alle døgnets tider, og hvor det alltid var en voksen som var villig til å lytte til dem som trengte det.

- 17. mai for snart to år siden, Kjellfrid?

- Ja, det var da jeg omtrent som den første oppdaget kapell-brannen. Jeg var tidlig på morgenen, klokka kan vel ikke ha vært mer enn 7, på kirkegården, hvor det var vellet flere gravsteiner. Der traff jeg Willy Larsson ute med hunden, og han sa det var skjedd noe med kapellet. Vi bort, og fikk se resultatet av brannen. Og så fikk jeg ringt til Per Ole med en gang.

- Og siden har det virkelig gått slag i slag. Dere ble raskt enige om å rive og bygge nytt. Var ikke det en vanskelig avgjørelse?

«Folk vil oppleve kirkerommet som spesielt og høytidelig»

- Nei, egentlig ikke. Det var noen få som ikke likte det, og helst da folk som ikke hadde vært med noe på kapellet. Men det er jo klart det er litt rart. Jeg husker vi hadde siste Eldres hyggestund på 16.mai, dagen før. Og det var så koselig da jeg gikk derfra, så ryddig og pent. Men vi hadde jo

lenge snakket om at vi trengte mer plass. Så beslutningen var klar og helt grei.

Byggekomiteen kom fort i gang. Kjellfrid ble aktiv i utsmykningskomiteen. Og Kristoffer i driftskomiteen.

- Alt dette hadde ikke gått uten Per Ole, sier Kristoffer. Han er et unikum!

Og vi blir sittende og snakke om Per Ole Buxrud, - og om kona hans Sigrid, som nylig døde så meningsløst for tidlig. Sigrid, som også hadde vært så aktiv og gått sånn inn i planleggingen med hele seg, og som hadde gledet seg til å se kirken. Men som altså ikke fikk oppleve det. Det er ubegripelig at hun er borte. Vi blir sittende en stund tause, - det er ikke lett å finne ord. Inntil en av oss sier at vi føler at hun fortsatt på et vis er med oss i våre avgjørelser og i våre gleder over den nye kirken.

Og nå ser vi framover. Kjellfrid og Kristoffer gleder seg til åpningen og alt det som skal skje videre ut over. Om de er fornøyd med hvordan kirken blir seende ut?

- Vi var kanskje litt skeptiske til å begynne med, sier Kristoffer. Men jeg har det som en regel at jeg aldri skal vurdere resultatet før det er helt ferdig.

- Jeg synes det har blitt veldig fint, sier Kjellfrid. Særlig tror jeg folk vil oppleve kirkerommet som spesielt og høytidelig.

De håper begge på at det kan bli en lav terskel for folk inn til Åmot kirke. Den bør bli et sted hvor alle skal kunne komme og føle seg hjemme.

- Jeg synes det er fint hvis kirkerommet kan være mest mulig åpent, sier Kristoffer, slik at en kan gå inn og sitte aleine i meditasjon hvis en vil.

- Vi må prøve å få til det å ha folk til stede, slik at det kan være mulig å få seg en kopp kaffe på kirketorget, sier Kjellfrid. Stikke innom en tur og treffe folk etter besøk på kirkegården eller på biblioteket.

«Det må være mulig å få seg en kopp kaffe på kirketorget»

Kjenner vi Kjellfrid rett, blir nok hun en av de sentrale personer bak den bemanningen. Men hun ler benektende av ryktet på Åmot om at hun og Kristoffer skal starte kafe der.

Hittil har det ikke vært nei i folks munn når de har blitt spurt om å bidra, kan de fortelle. I tida framover vil det være behov for hjelp fra mange. Og Kjellfrid og Kristoffer håper at folk som er interessert i å hjelpe til, kommer og sier fra. Det er ikke så greit å ha oversikt over alle som kan være aktuelle å spørre, og de er redd for å uteglemme noen. Noe av det verste de synes kan skje, er at det danner seg klikker i forbindelse med kirken. Alle skal få føle seg velkommen!

Og nå nærmer åpningen seg, og de to gleder seg som unger. Kjellfrid tror ikke at hun kommer til å være mye hjemme i det hele tatt de første døgnene. Og Kristoffer forsoner seg med den skjebnen. Han sliter en del med ryggen for tida. Men han har - på typisk kristoffersk vis - funnet ut hvordan han skal overleve de dagene.

- Jeg tror jeg binder en stol fast til baken oppi kirka, så jeg kan sette meg nedpå når jeg vil.

berger

Tidligere FN-prest i Bosnia:

- Krigen er et utslag av at vi ser forskjellighet som fiendtlighet

I 1992 sluttet Per Frick Høydal ved Modum Bads Nerve-sanatorium og flyttet til Stavanger hvor han nå er domprost.

Fra høsten 1994 til våren 1995 var han FN-prest i Tuzla i Bosnia (tidligere Jugoslavia).

Menighetsbladet tar ham «på senga» for et lite telefonintervju – knyttet til det 5.-bud: Du skal ikke slå i hjel.

Klokka er 7.15 og Per Frick virker lys våken – godt hjulpet av at «prostinnen» Elisabeth allerede har rukket å servere ham en kopp te på sengen. Sitt smittende sterke engasjement fra FN-prest tiden har han i behold – ett år etter.

På nært hold opplevde han grusomheter hinsides begripelighet: En skamplett på Europas historie som berører oss alle.

Vår tilskuerholdning til en konflikt er også et bidrag til konflikten. Vi har i stor grad passivt sett på. Presse og TV har sviktet sin oppgave i å skape et konstruktivt engasjement. De har jaktet på det verste av grusomheter, vist det som "TV-underholdning", bedøvet oss til likegyldighet.

Kjærlighetsløs apati er blitt resultatet. Det går ikke opp for oss at dette er blodig alvor, fra en blodig virkelighet. Vi må slutte med å passivt se på, vi må vurdere og ta parti. Krigen der nede er bl. a. et utslag av at både de og vi ser og tolker forskjelligheter som fiendtlighet og ikke som Gudskapt anderledeshet.

Telefonsamtalen ble kort, Per Frick skulle på jobb. Jeg ble sittende og tenke:

Kunne vi bare våge å si ja til de fargerike fellesskap.

Det 5. bud:

Du skal ikke slå i hjel.

Luthers forklaring:

«Vi skal frykte og elske Gud så vi ikke gjør vår neste noen skade eller noe ondt på hans legeme, men hjelper og støtter ham i all nød.»

Kunne vi bare tro og leve etter det at Gud har skapt oss forskjellige og ment at vi skal være det. Alle er vi verdifulle i Guds øyne, og Han har sørget for at alle skulle få det de trenger.

Kunne vi bare leve etter Hans lover i kjærlighet og sannhet mot oss selv og våre medmennesker. – Da slapp vi vel krigene?

Mens jeg renskriver dette kommer åpningen av den norske ambassade i Sarajevo inn på fjernsynsskjermen, – og vi får vite mer om hva Bosnia trenger hjelp fra oss til: Solidaritet og politisk støtte til å trygge de ytre grensene, bistand til reetablering av arbeidsplasser og boliger for flyktninger som vender hjem fra Norge.

Ragnhild

Vikersundgutt om det 5. bud:

- Det å beherske ur-instinktene er en viktig del av den oppdragelsen vi gir barna

- Jeg er glad jeg bor i et land hvor de militære er underlagt demokratisk styring og kun blir brukt til forsvar.

Atle Bye (23) født og oppvokst i Vikersund studerer nå media og kommunikasjon ved Kent Institute of Art and Design, London. For ham er De ti bud en trygg forankring og god ballast å ta med ut i livet.

- Vi har alle en viss tillært oppfattelse av hva som er rett og galt. For meg betyr det at jeg har mange av røttene mine i budene, og de hører med til barnelærdommen som jeg fikk hjemme og på skolen.

Fredelig sameksistens over landegrensene

Samtalen vår dreier seg om krig og fred nasjonene imellom. Han har

fått spørsmål om hvordan han ser på det femte budet i forhold til allmenn verneplikt.

- Jeg er glad for at jeg bor i et land hvor de militære er underlagt demokratisk styring og kun blir brukt til forsvar. Det må være enhver borgers plikt å forsvare landet når det blir angrepet av fremmed makt. Selvsagt skal en ikke hente fram børsen hver gang noen

roper ulv. Konfliktene oppstår oftest ikke over natta. I mellomtiden må vi søke å løse eventuelle stridigheter ved forhandlinger, gjerne etter en skandinavisk modell. Det er også viktig med forebyggen- de arbeid landene imellom. Mottoet må være fredelig sameksis- tens over landegrensene. Slik tror jeg at vi best kan bevare freden.

I de senere år har norske militære kampanheter operert utenfor lan- dets grenser i FN-regi. Er det riktig at norsk ungdom skal ofre livet på fremmed jord?

- Slik jeg ser det, er dette å sette pro- blemstillingen på hodet. Her er det jo først og fremst snakk om å beva- re freden, ikke om å ofre livet. Ved å bevare freden i verden, verner vi også om vår egen sikkerhet.

Urinstinktene under kontroll

Vi snakker videre om vårt ansvar overfor hverandre og hvorledes vi som enkeltpersoner kan møte den økende voldstendensen i samfun- net vårt. Her kommer vi inn på bar- neoppdragelse. Etter hans syn er den miljøbettinget og derfor avgjø- rende for hvordan vi senere blir som mennesker.

- Fra naturens side er vi mennesker utstyrt med instinkter. Instinktene er ikke kontrollert av hjernen. Noen av oss handler for ofte på instinkter i stedet for å kontrollere dem. Det å beherske urinstinktene er en viktig del av den oppdragelsen vi gir bar- na.

Tid til samvær med barna

- Alt for mange foreldre tilbringer for liten tid sammen med barna sine, særlig der begge er ute i arbeid. Når barns faktakunnskap slutter, brukes ofte fantasien. La

Atle Bye med blick for nye motiver.

meg komme med et eksempel. Det er mor og sønn som kjører far til jernbanestasjonen på veien til bar- nehagen. På spørsmål om hvor far arbeider, svarer sønnen at det er på toget.

Media fordreier virkeligheten

- I tillegg har media fått for stor plass i barneoppdragelsen. Ofte fremstiller TV en fordreid virkelig- het. Selv voksten ungdom påvirkes. Nylig ble det foretatt en undersø- kelse blant Oxfordstudenter. Det viste seg at den kunnskapen de hadde om USA var ut fra populær- film eller de såkalte blockbusters. Dette viser helt tydelig hvor liten evne ungdom generelt har til å bearbeide inntrykkene de får klis- tret på netthinnen. Ikke rart at barn, som er enda mer påvirkelige, da blir miljøskadde.

Skolen har et ansvar

- Ut fra en klar forutsetning om det

du hører glemmer du, det du ser det husker du, og det du gjør det lærer du, burde skolen satse mer på filmundervisning. Da får eleven se hvordan filmfolk arbeider. De kan lære for eksempel om hvordan film- vold skapes. De vil da bli mer kri- tiske til det de ser fordi de har fått kunnskap om emnet.

I mars måned i år var Atle i Belfast og fikk oppleve noe av borgerkri- gen blant soldater og maskingevær. En skremmende og grotesk opple- velse.

- Jeg ser ennå for meg en høy mur- vegg i kontrast mot en blå himmel. På veggen blant avskallet murpuss var det malt kranser. I kransene var det et navn og to årstall. Framfor det ene årstallet var det en stjerne. Det andre hadde et kors. Og foran muren lekte barna.

- Når skal galskapen ta slutt?

JohnSA

Menighetsmøter om gudstjenesteplan

-Snarum menighetsråd har beram- met menighetsmøte etter gudstjenes- ten i Snarum kirke 26 mai, Pinsedag.

-Nykirke menighetsråd har sitt års- møte 23 mai kl 18 i Åmot kirke. Dette møtet blir også satt som menighets- møte.

-Arbeidsutvalget i Heggen menig- hetsråd har foreslått å holde menig- hetsmøte etter gudstjenesten i Heggen kirke søndag 9 juni.

St. Hans på Snarum

Også i år satses det på en friluft- gudstjeneste på forsommeren. I dag blir det selve St.Hans kvelden og vi satser på å ha det kl. 18 denne gang- en, slik at hele familien skal ha mulighet til å bli med. Vi møtes ved Snarum kirke, og i år går turen til Sandungen hvor vi har en enkel gudstjeneste og mye sosialt etterpå for både store og små. Se nærmere kunngjøring om dette senere.

Olsok på Snarum

Årets Olsokarrangement går av sta- belen søndag 28. juli, og også i år er forrettende prest sokneprest Jon Mamen. I år som i fjor blir det røm- megrøt på kirkebakken så sant været tillater det, men resten av program- met er foreløpig ikke klart, så man henvises til nærmere kunngjøring senere.

Det 5. bud i 7. klasse:

- Krig blir gjort til underholdning. Vi skal liksom bli «herda»

- Det må virke inn på oss som mennesker at vi dreper hverandre. Det blir liksom som om vi dreper litt av oss sjøl også.

Vi befinner oss på Søndre Modum Ungdomsskole.

- Er dere fra Riksteateret kanskje? er kommentaren når vi går til klasserommet.

- Dere ser omtrent sånn ut! (Passe sprø? - vi takker for tilliten.)

Og så blir vi møtt av klasse 7C, 15 blikk som lurer på: hvordan blir denne timen, da? Det 5. bud: kan det bli en time å slappe av i, kanskje?

De har sine forventninger, vi har våre. Vi må si vi ble mektig imponert over interessen og den aktive deltakelsen fra elevene, og merker at de lar seg engasjere og har meninger om mange ting. Vi skul-

le gjerne blitt lenger i klassen, men en skoletime går fort, ekstra fort, når svømmehallen venter.

Hva vil det si dette budet: Du skal ikke slå ihjel?

Vi får mange refleksjoner og kommentarer:

- Du skal ikke plage andre.

- Du skal ikke mobbe andre.

- I krig blir jo mange drept, men man skal jo forsvare landet også.

- Hva med militærtjeneste, hvor man lærer å bære våpen og å trenne på å drepe?

Kniv kanskje?

Vi snakker litt om det å være militærprest, i forhold til det 5. bud.

- Prester skal også bære våpen, det står det i reglementet. De skal kunne forsvare andre og seg selv. Men prestene er jo i militæret for å beskytte med et sterkere våpen

enn skyte våpen.

Kommentaren kommer med en gang: - Kniv kanskje?

Vi prøver å komme inn på Guds kjærlighet som våpen.

Fjernsynet viser mange innslag fra kriger og ødeleggelser, og bildene som vises er ganske sterke.

Det er enighet om at det må være vanskelig å leve i et land hvor det er krig. Jarle forteller at han var i Jugoslavia (som det het tidligere) mens det var krig der. De merket ikke mye til det da, men de fikk informasjon gjennom TV. Nå tenker han tilbake på de som han kjenner der. Noen har flyktet til Tyskland, men fortsatt er det mange som må bo der. Det er fælt å tenke på.

Mange blir drept i kriger. Hva ville skjedd med oss hvis vi var i krig?

Stopp volden, sier klasse 7 c på SMU.

- Det må virke inn på oss som mennesker at vi dreper andre. Det blir liksom som om vi dreper litt av oss sjøl også.

- Hvis vi dreper andre mennesker, kan vi jo utryddes etterhvert. Da er det vi som blir en "trua art".

- Jeg tror at man mister respekten for livet liksom, det blir noe alle bare må gjøre. Det er fælt å tenke på.

- Jeg har en slektning som bor i USA. Han var med i Golfkrigen. Jeg har prata mye med ham, men han vil ikke fortelle så mye fra det han opplevde der. Det blir kanskje for sterkt å fortelle om?

Frykt og krig

Mange data og TV-spill og filmer handler om krig. Man skyter og sparker og slår og faller og reiser seg opp igjen og kjemper videre. Det blir veldig gæ'rrnt.

- Krig blir gjort til underholdning. Vi skal liksom bli "herda".

Vi vender tilbake til klasserommet og registrerer mange fine motiv på gensere og T-trøyer. Her er uttrykk for fart og spenning, frykt og glede. En genser har en stor gapende rotte som motiv. Vi

Mange fine gensermotiver.

kommer inn på uttrykket "Ta rotta på". Av og til er det vel det det dreier seg om. Uttrykket brukes for å skape frykt. Med frykt kommer man i forsvar - da skal det lite til før "fienden" oppfattes som truende. - Og da er det viktig å være først ute med å "ta rotta på" fienden = "krig".

Alle kan gjøre noe

Av og til kommer "fienden" plutselig.

- Det var en i gymsalen som snakka om blind vold, han mista kameraten sånn, han blei slått ned.

- Tenker dere på at det er farlig, når dere går ute?

- Jeg tenker ikke så mye på det når jeg går her i Åmot, men hvis jeg er i Oslo, tenker jeg ofte på det.

- Alle tenker vel litt på det når de går ute seint på natta.

- Det er jo grunn til å være forsiktig også, og vi bør vel "skygge unna" hvis det er noen som prøver å krangle med oss.

- Jeg så på TV ei jente som fortalte at hun så at kjæresten blei drept.

- Hva kan vi gjøre i samfunnet vårt for at ting ikke skal bli verre?

- Vi må ikke gi opp.

- Vi blir sterkere ved å stå imot.

- 8 mai skal vi ha møte på SMU om mobbing og hva vi kan gjøre for at alle skal ha det bra.

- Vi må iallefall ikke høre på dem som sier: Det nytter ikke allikevel. For alle kan gjøre noe, og sammen er vi sterke!

Mari og Ragnhild

Tanker på sporsnø

Menighetsbladets naturredaksjon er stadig ute på vandring etter stoff til spaltene. Denne gangen kom vi - bokstavlig talt - rett på sporet. Skiløypa jeg gikk i passerte rett gjennom en leikplass for orrfugl. Her var spor etter intens aktivitet. Jeg må stanse, ser for meg de dansende hanene som gjør hissige utfall mot hverandre. Som kjemper om hegemoniet over sin egen tue utpå myra, for så seinere - i mai - å bestige sine egne orrhøner - på egen tue!

Det må ha vært mange konkurranter denne natta. Rivaliseringen hadde kanskje kommet til et avgjørende klimaks der avgjørelser måtta tas. Mange ville være med i dag. Det satt mange store svarte fugler rundt omkring i trærne i skogen og slikket sine sår etter storhanens herjinger i natt.

Jeg ser for meg storhanen -

gammelhanen - som fortsatt sitter utpå snøflata og venter på utfordrerne - mens sola kommer opp i øst. Den runde kammen blusser opp, den mørke fjærpyrden glinser nå i grønt og blått. Det hvite akterspeilet blir til en praktfull hvit ballkjole. Gammelhanen tar noen ekstrarunder, bråstopper - og flyr vekk ... får håpe det var en morraskiløper og ikke en løype-scooter som kom.

Min følgesvenn vil videre. Den rødmerka løypa fortsetter innover myrene. Det er en fin sein-vinterdag i Modum. De velpreparerte skisporene benyttes av mange i dag. Et sted i utkanten av ei myr har et par menneskefamilier slått seg ned med bål og grilling, liv og røre. Oppå et høydedrag med god utsikt står en skiløper i sin fargesprakende tettsittende unghanedrakt og sluker en appelsin - før han «danser» videre.

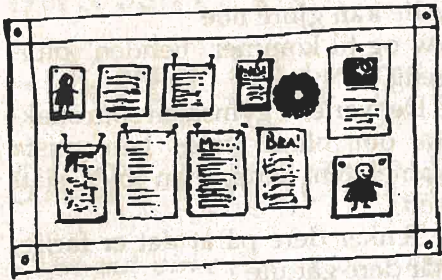
Vi kommer snart til en bratt bakke hvor vi må kjøre stivbeint

plogbrems med vårt godt til årskomne menneskelegeme for ikke å havarere totalt i snøfonnene utenfor sporet. Slipper oss løs de siste metrene og «lander» på flata. Min følgesvenn er modigere, mer vant til bakker. Jeg må stoppe opp igjen - her på den snøflata jeg nå står er det også mange spor, spor etter skiløpere som har kjørt, gått, falt og bremsa opp. På tuene i solhellinga er det spor etter sitteplasser. Min følgesvenn og jeg velger en av dem ...

Det er vår - snart sommer. Lykke til med vårspillet!

Bjarne Thoresen

Fax på kirkens kontor

Det er nå installert telefax på Kirkekontoret. Faxens nummer er 32 78 89 58. Også på kontoret i Åmot kirke kommer det fax med nr 32 70 40 24.

Kontorer i menigheten

Flere av de kirkelig tilsatte får nå kontor i Åmot kirke. Det blir preste-kontor for kapellanen. Videre blir det kontor for kateket, diakon og organist. Styreren for Åmot kirke får sitt kontor. Kontorene i Åmot kirke vil tas i bruk omkring 1. mai. Telefaxnr. dit er 32 78 53 80.

Styrer for kirken har eget telefonnr. 32 78 40 02.

Kirkekontoret på Vikersund blir fortsatt prestekontor for soknepresten. Det er tilsatt kontormedarbeider på sysselsettingsmidler. Trude Etterlid er på kontoret hver annen uke. Kommunenes sentralbord kan også ta imot og formidle beskjeder. Når prestegjeldet får sin egen administrative leder, er det tanken at den også skal plasseres på dette kontoret. Kallskapellanen har kontordag på sokneprestens kontor hver fredag. Kallskapellanen har sitt eget offentlige kontor i boligen på Snarum.

Studiepermisjon for sokneprest Mamen

Sokneprest Mamen skal ha permisjon i en måned, fra pinse til Sankthans. Formålet med permisjonen er å arbeidet med en bok om Heggen kirke til 800-årsjubileet. Kapellan Isene blir fungerende sokneprest. Vikarer blir Otto Edv. Hansen i de to første ukene og Jan Egil Heier de to siste ukene. De bor begge på Hokksund.

Sommertjenesten i Heggen kirke

Heggen kirke blir veikirke også denne sommeren. Kirken vil være åpen og betjent i skolens sommerferie

hver tirsdag - lørdag kl 13 - 17. Dette er et tilbud både til veifarende mennesker og til bygdas egen befolkning.

Hver fredag kl 19- 19.20 blir det sommerandakt i kirken. Tidspunktet er valgt for å passe til «pyntebussen» som kjører fra Vikersund om Geithus til Heggen kirke hver fredag kveld. Andakten er åpen for alle. Den første andakten blir fredag 21 juni.

Ny kirkelov vedtatt

Stortinget har vedtatt ny kirkelov. Ved den nye loven er forholdet mellom kirke og kommune regulert på en ny måte. Soknet forblir den kirkelige grunnenhet. Hvert sokn skal fortsatt ha menighetsråd. Menighetsrådet skal har ansvar for menighetens liv og virke. Men soknets oppgaver som forvaltningsorgan er overført til kirkelig fellestråd i kommunen. Det samme er gjort med de forvaltningsoppgavene som kommunen nå utfører på soknets vegne. Disse oppgavene er først og fremst knyttet til ansvaret for kirker og kirkegårder, og arbeidsgiveransvaret for de tilsatte i kirken. Bare prestene har fortsatt bispedømmerrådet som arbeidsgiver. For å løse disse oppgavene, skal fellestrådet ha en daglig leder. Denne daglige leder kan betegnes som «kirkeverge». Kommunen har fortsatt plikt til å betale utgifter til drift og vedlikehold av kirkene og lønn til en del kirkelige stillinger etter budsjettforslag innsendt fra fellestrådet. Lønn til daglig leder kommer inn under denne forpliktelsen. Fellestrådet forvalter kirkens midler. Fellestrådet og kommunen kan gjøre avtale om kjøp av tjenester fra kommunen. Kommunestyret får altså fortsatt innflytelse over kirkens virksomhet, men kommunen opphører å være et kirkelig forvaltningsorgan. Den nye loven ventes å tre i kraft fra 1/1-97.

I Modum er den nye loven forbedret ved at fellestrådet har blitt et viktig samarbeidsorgan for menighetsrådene. Kirkevergen har lagt forholdene til rette for en grei overgang til den nye ordningen. Kirkeplanen av 1996 er utarbeidet med den nye loven for øye.

Fordeling av gudstjenestene

Under visitasen i mars ble spørsmålet om ny gudstjenesteplan tatt opp. Dette er et spørsmål som har vakt en del diskusjon. Det er ulike meninger om hvilke kirkehus som det skal settes inn ressurser på. Biskopen varslet at han ville komme med et forslag til fordeling. Dette er biskopens forslag:

- Heggen kirke 34 gudstjenester. Tilsvare ca 2.hver søndag + høytidsdager og julaften, 17.mai og 1.mai 2.hvert år.
 - Vikersund menighetscenter 20 gudstjenester. Tilsvare ca 2.hver uke unntatt i sommertiden
 - Rud kapell 12 gudstjenester. Tilsvare ca 1 gang pr måned unntatt sommertiden + julaften og 17. mai.
 - Gulsrud kapell 6 gudstjenester. Periodiske gudstjenester til passende årstider + julaften
 - Vaaraan 6 gudstjenester. Periodiske gudstjenester, gjerne høytiders 2.dag + noen kveldsgudstjenester med kirkekaffe. Tilsammen Heggen sokn 78 gudstjenester
 - Nykirke kirke 32 gudstjenester. Tilsvare ca 2.hver uke + høytidsdager + julaften, 17. mai samt 1.mai 2. hvert år.
 - Åmot kirke 22 gudstjenester. Tilsvare ca 2.hver uke unntatt sommertid + julaften og 17. mai Tilsammen Nykirke sokn 54 gudstjenester.
 - Snarum kirke 30 gudstjenester Anslagsvis 2. hver uke inkludert høytider + julaften, 17.mai og olsok.
 - Vestre Spone kapell 10 gudstjenester Anslagsvis 1 gang pr måned inkludert høytider, unntatt sommertiden + julaften. Tilsammen i Snarum sokn 40 gudstjenester.
- Menighetsrådene skal behandle saken på nytt etter at dette forslaget fra biskopen er mottatt. Saken skal også legges fram for menighetsmøte i hvert sokn. Menighetsrådene kan velge å legge fram Fellestrådets tidligere forslag sammen med biskopens.

Diktspalten

Åste
Ormåsen,
Vikersund

Helheten og delene

Da jeg ble spurt om å velge meg et dikt – ble det dette diktet av Alf Prøysen som jeg fikk lyst til å dele med dere.

Spell-dåsen

Hu bessmor hadde no rart i kista
som nesten æiller vi små fekk sjå,
det var en spelldåse kledd med fløyel,
med nykkjyllhøl og med roser på,
og opp på lokket det stod en
spellmæinn
med fela stødd mot sitt raue kinn,
og når hu bæssmor fekk trekt opp
verket
så lea spellmæin på bågan sin.

Det var ei
tone så lys og vakker
ei lita helsing frå lykkens grenn.
Vi sanke bær og vi plukke blommer
og lønna var å få høre den,
og vart vi sjuke kom prest og dokter
med kamferkluter og salighet,
men kom a bæssmor med trekkopp-
verket
så snudde krisa når fela let.

En gong så var je aleine inne,
det var såvisst itte gæli ment,
je ville sjå å som laga låten,
så spellmæin spelte og fela let,
je tok ei hårnål og pirka borti
så verket hoppe og fjøra sprang,
og spellmæinn sto der med bågan
lyfte
... og det var sistgongen fela sang.

Je gret i sømna i mange netter,
så kom a bæssmor og ga meg råd:
«Vi er no'n spelldåser æille sammen,
og det er mangt en lyt akte på,
rør æiller verket som laga låten
nei, slike ting har vi ittno med,
men går du sakte og følger takta,
så har du tona i ny og ne.»

Her synes jeg Prøysen har sagt noe vesentlig om det å være menneske.

Vi lever i en tid hvor fornuft og vitenskapelige bevis verdsettes høyt. Problemer skal helst analyseres og vurderes ut fra forklaringsmodeller.

Nye toner fra vitenskapelig hold går ut på helheten er mer enn summen av bitene.

Det hjalp ikke at spelldåsen ble riktig satt sammen igjen – det viktigste, nemlig tonen, manglet. Jeg tror at Prøysen visste dette intuitivt ut fra sin visdom og menneskekunnskap.

Kanskje er det nettopp det at vi ikke kan forklare og bevise alle ting som gjør livet mystisk og spennende.

Åste Ormåsen

Forts. fra s. 9

og sammen med kor og orkester har han satt sammen et severdig og hørverdig program. Det blir presentert i kulturhuset fredag 28. juni kl. 19.00. Inngangspenger, kr. 20,- slik at vi dekker våre leieutgifter.

Dette programmet skal presenteres på skolekonserter, vi skal også i år ha konsert i et ungdomsfengsel, vi skal synges i svære St. Michael Kirche i Schwäbisch Hall og hovedkonsertene blir i borggården i et gammelt slott. Et av medlemmene i Ungersontheim Tensing bor nemlig i et gammelt slott. I borggården der skal vi bygge scene, og om været tillater det ha to konserter. Borggården er ikke liten, den rommer 500–600 mennesker.

Det hyggelige med disse konsertene er at vi ikke skal være aleine. Untersontheim Tensing skal også synges, og det blir et kjempekor når vi sammen skal avslutte. Da blir det ca. 200 sangere

m/orkester. Vi gleder oss.

Jeg er også glad for at mange «gamle» Heggen Gospel-medlemmer stiller opp som ledere på en slik tur. Uten dem hadde det ikke vært mulig å gjennomføre. 12 ungdommer har ansvaret for 9–10 tenåringer og så er det noen andre av oss som har andre ansvarsområder. Det skal bl.a. lages mat og kjøpes inn mat. Noen har ansvaret for både hyggekveld, for Bibeltime og fellesamvær forøvrig. Nå er planleggingen snart i boks og vi kan glade og forventningsfulle sette oss i NSB-busser og håpe på godt vær, for en tur som dette passer seg best i godt vær, men vi har overlevd i regnvær også.

Om det blir dyrt?

Egentlig ikke. Ingen av deltakerne må betale mer enn 2.000,-kr for en 12 dagers tur. Da skal alt være inkludert, dvs. de må ha med niste til første reisedag. Vi er takknemlige for god støtte fra Atlantis, en ungdomsorganisa-

sjon som gjerne ser at vennskap utvikles mellom EU-land og andre land. Det er tredje gang vi får støtte fra Atlantis. Deres søknadsskjema er forøvrig så bra at når det er ferdig utfylt, ja, da er det bare å reise, for det hjelper oss til å tenke på alt.

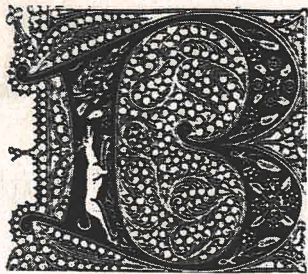
Jeg ønsker Heggen Gospel god tur. Jeg gleder meg til å reise sammen med dere.

Arild Løvik

Årsfest i Nykirke menighet

Nykirke menighets årsfest blir på Åmot kapell torsdag 23 mai kl 18. Åmot mannskor vil delta. Det blir tale ved Tor Eika. Menighetens årsmelding legges fram, og under møtet blir det satt menighetsmøte på behandling av saken om ny gudstjenestepan.

<p>PETTER BRÅSTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62</p>	<p><i>Si det med</i> Blomster <i>Vikersund Blomster</i> 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>
<p> Mesterhus Modum A/S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 80 00 · Fax 32 78 83 50</p>	<p>Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11</p>	
<p> VIKERSUND VAREHUS</p>	<p> STUDIO NORWAY FRISØR ENESTE FRISØR I VIKERSUND MED HÅRLASER Tlf.: 32 78 88 88</p>	<p><i>Stor Motte</i> WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF. 32 78 70 23</p>
<p> Kronasko EURO SKO Vikersund - Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>FORENINGScenteret Vi kan premier NORGE 3370 Vikersund Tlf. 32 78 77 48</p>	<p>MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 78 76 85 Ung og voksen dame</p>
<p> Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02</p>	<p>Brødr. Løver </p>	<p><i>Vikersund</i> ELEKTRO 32 78 74 14</p>
<p>De beste pølsene får du hos <i>C. Hennie's</i> KIOSK Vikersundgata</p>	<p>Stoff-Idé Suani Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p>T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND · Tlf. 32 78 81 81</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99</p>	<p><i>Asheim Bakeri</i> 3370 Vikersund Tlf. 32 78 42 22</p>	<p><i>Vikersund</i> FORBRUKSFØRENING</p>
<p>MODUM KOMMUNE</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>JOSEF ANDREASSENS eff. Kioskvarer & Blomster Tlf. 32 78 02 77 · Geithus</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>ÅMOT INSTALLASJON AS Tlf. 32 78 47 55 - Åmot</p>	
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>		<p>Modum Samvirkelag 3360 Geithus</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p>BP BYGDEPOSTEN Vikersund - Tlf. 32 78 71 11</p>	<p><i>Toves Parfumeri og Bijouteri</i> Vikersund</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p>DT·BB Drammens Utvikle- og Forarbeids Bed</p>
<p>Tlf. 32 78 70 35 VIKERSUND APOTEK</p>		<p> RADIO MODUM FM 106.3 FM 106.4 - FM 107.5 Tlf. 32 78 09 00 3360 GEITHUS</p>
<p>Gullsmed <i>Siv Asbjørnsen</i> Strandgaten, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 57 36</p>	<p> Vikersund RAMMEVERKSTED Tlf. 32 78 82 52</p>	<p>M MODUM MARKISERVICE 3370 VIKERSUND TLF. 32 78 80 79</p>
<p>JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07 · Geithus</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Weggensen 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND - TLF. 78 72 70</p>
<p>RIMI</p>	<p>Frøyshov bok og papir Vikersund</p>	<p>Åmot Forbruksforening Åmot · Tlf. 32 78 43 20</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse GJENSIDIGE forsikring</p>	<p> Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77</p>	
<p> Rørleggerfirma Stræde as 3370 Vikersund</p>	<p> NYGÅRD SPORT 3340 Åmot tlf. 32 78 41 18 </p>	<p>elite foto Vikersundgata Åmotsenteret 3370 Vikersund 3340 Åmot</p>

Bibelordet

Inger Maaleng
Moviken
Vikersund

En annen målestokk

Nylig hadde jeg en teateropplevelse utenom det vanlige. I nesten tre timer klarte skuespilleren Svein Tindberg å holde en fullsatt sal på Det Norske Teater fanget med evangeliet etter Markus. Helt ordrett fortalte han det, og de eneste effekter han hadde til hjelp for å understreke teksten, var et bord, noen stoler og et levende lys.

Det var stor skuespillerkunst, og tekster som i og for seg var kjent stoff, fikk for meg nytt eller sterkere innhold.

Som når Markus i kapittel ni skriver om disiplenes rivalisering.

Det slo meg mer enn en gang hvor «alminnelige» de var og hvor lite evangelieforfatteren gjorde for å skjule svakhetene deres. Disiplene later for eksempel til å ha vært svært så opptatt av hvem som var den største blant dem. Både her på jorda – og i himmelen. Jesus forsøkte flere ganger å få dem til å forstå at for Gud forholder ting seg annerledes, og han snudde nok opp ned på vante forestillinger da han tok for seg et barn og stilte det i sentrum.

Som teaterpublikum hadde vi ingen vansker med å «se» barnet

skuespilleren kalte til seg. Han satte det forsiktig opp på en stol, løftet stolen i været og svingte seg rundt så alle skulle se den lille. Slik fikk vi faktisk se at for Gud gjelder det ikke om å være stor i det hele tatt.

Jesus innfører en annen målestokk når han sier at vi ikke skal regne med noen form for storhet hos oss selv – det at Gud møter oss er nemlig en **REN GAVE**. Greit å bli minnet på det der, for hva har vi vel egentlig å vise til når det kommer til stykket? Møtet med Markusevangeliet ble en stopp i hverdagen, vi kan trenge slike av og til.

Inger Maaleng Moviken

Forts. fra s. 7

den hvite serien av kirketekstiler, messehakel, stola og prekestokklede. Hvitt står for renhet og glede og brukes ved kirkeårets høytidsdager i julen og nyttåret, Maria Budskapsdag, 1. påskedag, Kristi Himmelfartsdag og Allehelgensdag. Ingen farge ville passe bedre til å hedre Sigrids minne enn nettopp denne.

Kort tid før Sigrids bortgang, var det bestemt at den hvite serien skulle kjøpes til kirken. Kunstner til dette arbeidet var også bestemt, - Borgny Farstad Svalastog. Det kan nevnes, som en kuriositet, at hun leverte hvit serie til Holmenkollen Kapell som ble vigslet 3. mars. Fordi dette var den kirken Kong Olav brukte mest, ble det i messehakelen brodert inn "Til minne om Olav V Norges konge 1957-91". Da jeg snakket med kunstneren kvelden før gravferden, fortalte jeg at dette skulle være en minnegave og at det var en av utsmykningskomiteens

teens medlemmer som hadde gått bort, sa hun spontant: "Da gjør vi som vi gjorde i Holmenkollen Kapell. Vi broderer en spesiell hilsen i foret på messehakelen".

Sigrids gravferdsdag var en slik vårdag hun ville frydet seg over. Nykirke var full av familie, slekt og venner som i sorg, men også i dyp takknemlighet tok avskjed med det hjertegode mennesket. Det ble en verdig og vakker avskjed i ord og toner, oppriktig og ekte slik Sigrid var det i all sin ferd. Minnegaven ble på hele 45.450 kroner.

1. juledag er det meningen at serien skal innvies i Åmot kirke. Da vil vi ha Sigrid med oss, og vi vil minnes henne i dyp takknemlighet.

Aud Emanuelson

Leder i Utsmykningskomiteen for
Åmot kirke

Forts. fra s. 20

Døde:

Heggen

- 14/3 Robert Elvrum
- 20/3 Iris Elfrida Nilsen
- 27/3 Kristine Thon
- 28/3 Nora Bottegård
- 2/4 Oddveig Andersen
- 3/4 Carsten Drolsum
- 10/4 Dora Bråthen
- 12/4 Tom Bentzen
- 16/4 Sigrid Monland
- 18/4 Laila Thorkildsen (Rud)

Nykirke

- 13/3 Trygve Andersen
- 22/3 Aagot Elise Johnsen
- 26/3 Klara Helene Slaatelid
- 27/3 Kristence Sofie Thorud
- 27/3 Kristine Thon
- 29/3 Karens Foslien
- 11/4 Dagny Grønlund
- 12/4 Sigrid Buxrud
- 23/4 Ove Stabæk
- 24/4 Rilda Ramberg
- 26/4 Ole P. Olsen

Snarum

- 15/3 Erland Langerud
- 19/3 Kirsten Hellerud
- 3/4 Hjørdis Evensen
- 11/4 Torbjørn Karlsen

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

16/5 Kristi himmelfartsdag

Åp 3,7-13

Åmot kirke vigsles av biskop

Osberg

17/5 Grunnlovsdag

Joh 12,35-36

Heggen kl 11 - Mamen

Nykirke kl 10.30 - Isene

Snarum kl 11 - Sund

Åmot kl 13 - Isene

Rud kl 18 - Løvik

Olavskirken kl 10

19/5 6.s.e.påske

Åp 3,14-22

Heggen - Mamen og Løvik. Konf.

Snarum - Sund

Vestre Spone - Isene

Olavskirken -

26/5 Pinsedag

Joh 14,15-21

Heggen - Mamen

Nykirke - Isene

Snarum - Sund

27/5 2. pinsedag

Joh 6,44-47

Gulsrud - Mamen

Rud - Isene

Åmot - Sund

Bingen kapell - Edland

2/6 Treenigh.s.

Matt 28,16-20

Heggen - Mamen og Løvik. Konf.

Snarum - Sund. Konf.

Åmot - Isene. Konf.

Olavskirken - Fagerli

9/6 2.s.e.pinse

Luk 12,13-21

Heggen - Mamen

Nykirke - Isene og Løvik. Konf.

Vestre Spone kl 12.30 - Isene og

Løvik. Konf.

Rud - Sund. Konf.

Olavskirken - Karen S. Solberg

16/6 3.s.e.pinse

Luk 19,1-10

Vikersund - Heier

Vaaraan - Sund

Åmot - Isene

Olavskirken - Edland

23/6 4.s.e.pinse

Luk 15,11-32

Heggen - Isene

Nykirke - Heier

Snarum kl 18 - Sund. Gudstj. ved

Sandungen

Olavskirken - Eika

30/6 5.s.e.pinse

Joh 8,2-11

Nykirke - Sund

Gulsrud - Isene

Olavskirken -

7/7 6.s.e.pinse

Matt 16,13-20

Heggen - Sund

Snarum - Isene

14/7 7.s.e.pinse

Matt 16,24-27

Åmot - Sund

Olavskirken - Korsvik

21/7 8.s.e.pinse

Jes 49,13-16

Heggen - Mamen

Vestre Spone - Sund

Olavskirken - Fagerli

28/7 9.s.e.pinse

Matt 7,21-29

Nykirke - Mamen

Snarum kl 19 - Mamen

Olavskirken - Eika

4/8 10.s.e.pinse

Luk 12,42-48

Heggen - Isene

Åmot - Mamen

11/8 11.s.e.pinse

Joh 6,66-69

Nykirke - Isene

Rud - Mamen

Olavskirken -

18/8 12.s.e.pinse

Matt 21,28-31

Heggen - Mamen

Snarum - Isene

Olavskirken - Børresen og

Mosvold

25/8 13.s.e.pinse

Matt 12,33-37

Vestre Spone - Isene

Vikersund - Løvik

Åmot - Sund

Olavskirken - Thelle

1/9 14.s.e.pinse

Matt 5,43-48

Heggen

Nykirke

Snarum

Olavskirken

Gudstjenesten begynner kl 11 når ikke annet tidspunkt er angitt.

Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

DØPTE:

Heggen

24/3 Andreas Engen

31/3 Jan Ole Hølen

Vegar Hulbakviken Steen

Eugenia Mariel Haldorsen

Sanchez

Nykirke

17/3 Lars Petter Flaglien

17/3 John Øivind Gulbrandsen

Snarum

24/3 Jørgen Emil Gudbrandsen

VIGDE:

Heggen

16/3 Trygve Thon og Ragna Hagen

Forts. s. 19